

Sygnatura akt I C 358/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Kołatek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24-07-2019 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa R. M.

przeciwko TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda R. M. kwotę 2.872,79 (słownie złotych: dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt dwa i 79/00) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.01.2018 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda R. M. kwotę 1.761,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III nakazuje stronie pozwanej TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 149,74 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 358/18

UZASADNIENIE

Powód R. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 2 872,79 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25.01.2018 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 21.11.2017 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki C. (...) o nr. rej. (...). Powód wskazał, że sprawca zdarzenia ubezpieczony był w zakresie OC u strony pozwanej. Powód podniósł, że Ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie za szkodę w pojeździe w kwocie 10 390,24 zł. Powód wyjaśnił, że zlecił rzeczoznawcy wykonanie wyceny, który ustalił, że koszt naprawy pojazdu powoda wyniesie 18 285,95 zł. Powód wskazał, że zapłacił za kosztorys 615 zł, a następnie, po przedłożeniu prywatnej wyceny Ubezpieczycielowi, ten dopłacił powodowi kwotę 5 337,92 zł oraz uznał koszt wykonania wyceny do kwoty 300 zł. Powód doprecyzował, że dochodzi kwoty 2 557,79 zł jako różnicy między wypłaconym odszkodowaniem, a kosztami naprawy auta z prywatnej kalkulacji, a także kwoty 315 zł jako dopłaty do kosztów wykonania kosztorysu.

Strona pozwana TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana zakwestionowała roszczenie powoda co do wysokości oraz co do zasady. Strona pozwana zaakcentowała, że sporządzony na zlecenie powoda kosztorys, z którego wywodzi kwotę żądania, stanowi dokument prywatny. Strona pozwana wskazała, że w oparciu o wypłacone odszkodowanie istnieje możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed powstania szkody. Strona pozwana wyjaśniła, że zweryfikowano stawki roboczogodziny, ponadto samochód powoda nie był w najlepszym stanie technicznym, co uzasadniało zastosowanie licznych potrąceń cen części. W ocenie strony pozwanej nie było zasadne zastosowanie części nowych oryginalnych, w przypadku gdy pojazd powoda był pojazdem 10-letni i nie posiadał historii serwisowej. Strona pozwana zakwestionowała żądanie powoda w zakresie dopłaty za wykonanie prywatnej ekspertyzy bowiem nie była ona niezbędna dla prawidłowego wyliczenia wartości szkody. Strona pozwana podniosła, że ewentualne odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.11.2017 r. w K. na ul. (...) doszło do zderzenia pojazdów, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – zapisana elektronicznie, płyta CD k. 52.

Przedmiotowy pojazd należał do powoda.

(okoliczność bezsporna)

Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu 21.11.2017 r.

Dowód: pismo (...) z 22.11.2017 r. zapisane elektronicznie, płyta CD k. 52.

Ubezpieczyciel na podstawie wykonanego przez siebie kosztorysu przyznał powodowi odszkodowanie za koszt naprawy pojazdu w kwocie 10 390,24 zł.

Dowód: decyzja z 19.12.2017 r. k. 7.

Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji kosztów naprawy. Rzeczoznawca samochodowy W. C. określił wartość naprawy uszkodzeń na kwotę 18 285,95 zł. Powód zapłacił za wykonanie kalkulacji 615 zł.

Dowody: ocena techniczna (...) k. 8-17, faktura VAT nr (...) k. 18.

Pismem nadanym w dniu 3.01.2018 r. powód przedstawił Ubezpieczycielowi wykonany przez W. C. kosztorys domagając się dopłaty kwoty odszkodowania, w tym zwrotu kosztów sporządzenia ekspertyzy.

Dowody: pismo powoda z 2.01.2018 r. z dowodem nadania korespondencji k. 19.

Pozwane Towarzystwo podwyższyło odszkodowanie o kwotę 5 732,92 zł - uznało między innymi wyższy koszt naprawy pojazdu w kwocie 5 337,92 zł oraz uznało koszty sporządzenia wyceny w kwocie 300 zł.

Dowód: pismo (...) k. 20-22.

Rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w dniu 21.11.2017 r. wynosi 19 571,30 zł.

Dowód: opinia biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W. z 20.10.2018 r. k. 61-92.

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów z postępowania likwidacyjnego, jak również w oparciu o opinię sądową biegłego z zakresu kosztów napraw powypadkowych. Należy wskazać, że autentyczność żadnego dokumentu nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości. Bezsprzeczne było, że uszkodzony pojazd marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należał do R. M.. Dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane było określenie rozmiarów szkody jak również dokonanie oceny zasadności żądania zwrotu pełnych kosztów kalkulacji W. C..

Odpowiedzialność Ubezpieczyciela za skutki zdarzenia objętego żądaniem pozwu jest odpowiedzialnością gwarancyjną. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkoda majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Pozwane Towarzystwo przyjęło odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia dokonując wypłaty na rzecz poszkodowanego wyliczonej przez siebie sumy odszkodowania. Strona pozwana najpierw wypłaciła poszkodowanemu kwotę 10 390,24 zł, a po złożeniu odwołania – dokonała dopłaty w kwocie 5 732,92 zł, przy czym uwzględniła koszt naprawy pojazdu w kwocie 5 337,92 zł oraz zwróciła powodowi kwotę 300 zł jako część kosztów wykonania przez niego ekspertyzy. Należy stwierdzić, że Ubezpieczyciel przyznał na naprawę pojazdu łącznie kwotę 15 728,16 zł.

Ustaleń w zakresie określenia rzeczywistych rozmiarów szkody sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu kosztów napraw powypadkowych J. W.. Opinia ta cechuje się kompletnością, spójnością i została wykonana w sposób fachowy. Biegły słusznie przyjął, że jedynie zastosowanie w naprawie części oryginalnych doprowadzi do naprawienia szkody w pełnym zakresie. Nie stwierdzono bowiem, aby pojazd powoda był wcześniej naprawiany lub też były w nim zamontowane części inne niż montowane fabrycznie przez producenta pojazdu. Brak jest ryzyka, żeby stosując takie podejście powód wzbogacił się w związku z zaistnieniem szkody w jego pojeździe. Biegły określił średnie stawki usług blacharsko – lakierniczych stosowane na rynku lokalnym. Zamykają się one w przedziale 120-180 zł. Biegły przyjął najniższą stawkę tego rodzaju usług – 120/125 zł. Zgodzić się również należało z biegłym w kwestii zakresu napraw. Należało w kalkulacji uwzględnić wymianę uszkodzonej nakładki górnej zderzaka. Sąd podziela również stanowisko biegłego co do zmniejszenia potrąceń względem tych, jakie dokonała strona pozwana w swojej kalkulacji. Należało zatem zaaprobować kalkulację biegłego J. W., według której koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody wyniósł łącznie 19 571,30 zł. Godzi się także zauważyć, że opinia sądowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron sporu. Rzeczywiste koszty naprawy pojazdu powoda wynoszące 19 571,30 zł przewyższają żądanie dochodzone na podstawie prywatnej kalkulacji powoda. Skoro Ubezpieczyciel wypłacił powodowi odszkodowanie na naprawę auta łącznie w wysokości 15 728,16 zł to powodowi należy się dopłata do odszkodowania w kwocie 2 557,79 zł, o zasądzenie której wnosił. Jednocześnie należy zauważyć, że zestawienie ze sobą wyników prywatnej ekspertyzy i opinii sądowej prowadzi do wniosku, że Ubezpieczyciel zaniżył sumę odszkodowania należnego powodowi. Ekspertyza wykonana na zlecenie R. M. dała mu podstawę do dochodzenia swoich roszczeń. Należy przy tym zaznaczyć, że początkowo Ubezpieczyciel przyznał R. M. odszkodowanie w kwocie nieco ponad 10 tys. zł. W tych warunkach należało uznać, że poniesione przez powoda koszty na sporządzenie prywatnej ekspertyzy były niezbędne dla obrony jego praw, dlatego powodowi należy się zwrot tych kosztów w pełnej wysokości tj. w kwocie 615 zł. Dotychczas strona pozwana z tego tytułu zwróciła powodowi kwotę 300 zł w związku z czym zasądzone dopłatę na rzecz powoda z tego tytułu w kwocie 315 zł.

Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. R. M. zgłosił stronie pozwanej szkodę w dniu jej

zaistnienia tj. w dniu 21.11.2017 r. Żądanie zwrotu kosztów wykonania prywatnej kalkulacji powód zgłosił pismem z 2.01.2018 r. (nadany pocztą w dniu następnym). Choć poszkodowany nie wskazał terminu na zaspokojenie roszczenia to należy przyjąć, że termin od którego powód domagał się odsetek tj. 25 stycznia 2018 r. był wystarczający dla strony pozwanej, aby mogła spełnić świadczenie.

W tych warunkach zasadnym było uwzględnienie powództwa R. M. w całości i zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kwoty 2 872,79 zł (kwoty 2 557,79 zł jako dopłaty do kosztów naprawy pojazdu oraz kwoty 315 zł tytułem zwrotu reszty kosztów wykonania prywatnej kalkulacji) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25.01.2018 r. do dnia zapłaty.

Powód w całości wygrał sprawę, dlatego o kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. Według tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów procesu powoda należały: 900,00 zł – koszt zastępstwa radcy prawnego, 17 zł – opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 700 zł – wydatki poniesione na opinię biegłego, 144 zł – opłaty sądowej.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył kwotę 149,74 zł na wynagrodzenie biegłego, które nie znalazło pokrycia we wpłaconych zaliczkach. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, mając na uwadze wynik sprawy, nakazano stronie pozwanej uiszczenie kwoty 149,74 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.